

Színházlátogatás

Szülői kezdeményezés nyomán jutottunk hozzá a kedvezményes árú belépőjegyekhez a Nemzeti Színház A helység kalapácsa c. darabjára. Éltünk is a kedvező lehetőséggel.

A december 10-i hétfői előadásra kevesebben jutottunk el az osztályból, mint terveztük, így meghirdettük a lehetőséget a hetedik osztályban is. Velük kiegészülve, több jelentkező pedagógussal és más felnőtt vendéggel együtt, különbusszal indultunk Budapestre a kora délutáni előadásra.

A darab kezdete előtt, lehetőségünk nyílt egy félórás ingyenes előadást meghallgatni, melynek során sok "kulisszatitkot" tudhattunk meg a régi és az új épület történetéről, az építkezés részleteiről, a berendezési tárgyakról, a színészekről és a színjátszásról. Közben bejárhattuk az impozáns épület több szintjét is. Érdekes, különleges, más forrásból nem megszerezhető információkkal lettünk gazdagabbak.

A helység kalapácsa Petőfi Sándor első könyve volt, amely 1844 októberében jelent meg. A tiszteletdíjként 40 pengő forint járt, amit a költő azonnal elküldött szorult anyagi helyzetben lévő szüleinek.

A Petőfi által hőskölteménynek nevezett mű azonban akkoriban nem aratott osztatlan sikert, mivel ez a komikus eposz nemcsak a műfaj paródiája akart lenni, hanem a korszak dagályos és cikornyás költészeti divatját és a nemzetieskedést is gúnyolta, ami a még éppen csak segédszerkesztővé előlépett ifjútól pimasz gesztusnak tűnhetett a kortársak szemében. Annál sikeresebb lett a mű később, mivel humorára, iróniájára, a szellemes szószaporítások groteszk képeire egyre inkább vevő lett a közönség.

Már a szereplők megnevezése is mosolyt csal az olvasó és a leendő néző arcára: Erzsók ötvenöt éves bájaival, Fejenagy, a kovács, vagy mint őt a dús képzeletű nép költőileg elnevezé: a helység kalapácsa, Harangláb, a fondor lelkületű egyházi, Bagarja, a béke barátja, Vitéz Csepü Palkó, a tiszteletes két pej csikájának Jókedvű abrakolója, A lágyszívű kántor és „amazontermészetű” felesége, Márta.

A mű minden bája és humora mellett ez az előadás a beregszászi társulatról is szólt, arról, hogy a színház nekik most egy kapaszkodó, a túlélés egy eszköze. A különös feldolgozás abból indult ki, hogy ennek a társulatnak a tagjai a háború miatt most itt ülnek bőröndjeiken, és nem lehetnek otthon. A színen megjelenő Petőfi az Útilevelek kárpátaljai passzusaiból idézett, és ők hazagondoltak...

A hagyományostól eltérő rendezésben, játékos, szabad, olykor interaktív színházat kínált a társulat, ezzel az előadással csatlakozva a Petőfi-emlékévhöz, amelyben a költő születésének 200. évfordulóját ünnepeljük.

Sajátos módon feldolgozott művet láthattunk, amely egyaránt bővelkedett szórakoztató, vicces, meglepő és egyben elgondolkodtató részletekben is.

Kelemen Ildikó, a 8. osztály osztályfőnöke

